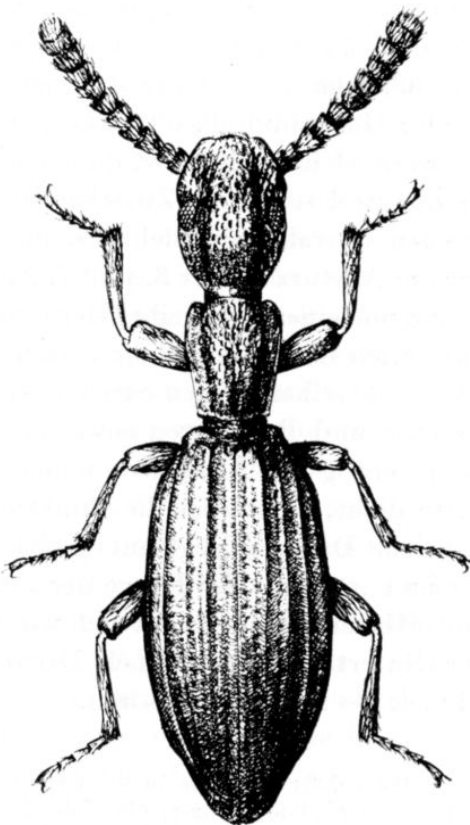

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója
62. szám, 2011. május

Tartalom:

Rovarász elődeink — Hirdetés — MRT hírek
Rövid Hírek

Rovarász Híradó

a Magyar Rovartani Társaság
negyedéves tájékoztatója

A tájékoztatóban megfogalmazott vélemények nem minden esetben tükrözik a Szerkesztőbizottság és a Magyar Rovartani Társaság vezetőségének álláspontját.

A Rovarász Híradót alapította 1989-ben: Dr. Nagy Barnabás

Felélős szerkesztő: Haltrich Attila (HA)

Szerkesztőbizottság: Balázs Klára (BK), Jenser Gábor (JG), Mészáros Zoltán (MZ), Merkl Ottó (MO), Nagy Barnabás (NB), Rozner István (RI), Szalóki Dezső (SzD), és Szöcs Gábor (SzG).

Szerkesztőség:

BCE, KeTK, Rovartani Tanszék,

1118 Budapest, Ménesi út 44.

Telefon: 4826219

dőtposta: attila.haltrich@uni-corvinus.hu

Magyar Rovartani Társaság (MRT)

1088 Budapest, Baross utca 13.

www.magyarrovartanitasag.hu

A Magyar Rovartani Társaság célja és feladata a rovartan általános művelése, elsősorban a magyarországi rovarvilág kutatása és vizsgálata, valamint a rovartani ismeretek terjesztése.

Elnökség (2011)

Elnök: dr. Vig Károly

I. alelnök: dr. Merkl Ottó

II. alelnök: dr. Szöcs Gábor

Titkár: Puskás Gellért

Előadás szervező titkár: nincs betöltve

Szerkesztő: dr. Merkl Ottó

Pénztáros: Szalóki Dezső

Ellenőr: Simonyi Sándor

Jegyző: György Zoltán

Ülések – a nyarat kivéve – minden hónap harmadik péntekén a BCE Kertészettudományi Karán, az „E” épület E/2 termében (Budapest XI., Ménesi út 45), délután 4 órakor.

Illusztrációk

Cimlapon: Sri Lankáról leírt gyászbogárfaj (*Stenosis srilankae* Kaszab, 1980) (Pál János rajza)

Szomorú, hogy most már egymás után két RH szám is búcsúztatással kezdődik. A 9a éves Bognár Sándor professzor urat januári ülésünkön ünnepeltük, április végén már temettük. Hozzá kell tenni azonban, hogy ez inkább csak nekünk volt ünnep, ő maga ugyanis előre jelezte, hogy végleges búcsúról van szó. Kegyes ajándéka volt még a sorsnak (személy szerint dr. Pénzes Bélának!), hogy egy hónappal később, az MTA dísztermében még átvehette az Életfa Emlékplakett Arany fokozatát Ángyán József államtitkár úrtól, amit versidézettekkel és a rá jellemző szerénységgel köszönt meg. A rovarosan ünnepegről jó minőségű filmfelvétel készült a Gátmezei házaspár jóvoltából, az akadémiai beszédnek pedig a hanganyagát hallgathatja meg, akit érdekel.

Jó hír viszont, hogy most már végre értő kezekbe kerül a MRT honlapjának gondozása. György Zoltán, az új jegyzőnk, nemcsak részletes választmányi jegyzőkönyveket, hanem élvezetes, színes írásokat, képeket, filmeket tett fel már eddig is saját blogjára (www.rovarok.blog.hu), mostantól kezdve viszont az MRT honlapját, vele együtt a RH-t is gondozásba veszi, új korszakot nyitva meg ezzel a társaság történetében.

Én mindenestre nagyon bizakodó vagyok!

HA

Rovarász elődeink

Dr. Bognár Sándor (1921–2011)

**Bognár Sándor a MRT
januári ülésén
2011.01.21.**

Nem a kutatóról, nem a professzorról, hanem az Emberről emlékezem meg. Elnézést kérek a szubjektív hangvételért, de Bognár Sándorhoz 71 és fél éves barátság fűzött, és ez idő alatt hangos szó csak annyi volt köztünk: „Beszélj hangosabban, mert nem hallom!” Évfolyamtársak voltunk, később együtt vettük át az arany-, a gyémánt- és a vasdiplomát. Még testvérek között is ritka az a szeretet, amely minket összekötött.

Nem volt könnyű élete, egyéves volt, amikor édesapja villamosbalesetben életét veszítette, és négyévesen már édesanyját is elvitte a tüdőembólia. A gyöngyösi kisfiút a nagypapa vitte magával mindig a szőlőbe, és már akkor megmutatkozott érdeklődése a szőlőművelés és a szőlő kártevői iránt, és ez a kíváncsiság vezette aztán tovább, egész életében.

Középiskolai tanulmányai után a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Mezőgazdasági Osztályán szerezte meg a diplomáját, a doktori címet, majd később a kandidátusi és a MTA doktori fokozatát. A Növényvédelmi Kutatóintézet

munkatársa volt, amikor Szelényi Gusztáv, mindenki szeretett Guszti bácsija ajánlására az akkori Kertészeti Egyetemre került docensként, majd professzorként lett a hallgatók szeretett előadója. Vizsgáztatásai híresek voltak, megértő emberségében soha nem az érdekelte, hogy mit nem tudnak növendékei, hanem az, hogy mit tudnak.

Munkásságát súlyos betegségek kísérték: strúmaműtétet követő tüdőembólia, szívinfarktus, hasnyálmirigy-gyulladás, epeműtét, majd szívritmus-szabályozóval élt haláláig.

Rendíthetetlen istenhite végigkísérte pályáját. Amikor meghívták az Egyetemre, közölte, hogy csak akkor fogadja el a megtisztelő állást, ha tudomásul veszik, hogy ő vallását gyakorló katolikus, és ebből nem enged. Ez pedig a Kádár-korszakban nem csekély bátorságra vallott.

Egy vele készült riportban megkérdezték tőle: mint nyugdíjas milyen viszonyban van a volt tanítványaival? A rá jellemző csendes humorral ezt válaszolta: „Ha megyek az utcán, szembe jövő tanítványaim nem mennek át a túloldalra, de ha a túlsó oldalon jövők, és meglátnak, átjönnek, és nemegyszer meg is ölelnek”.

**Bognár Sándor Pénzes Béla és Vig Károly
társaságában az MRT 2011. január 21.-i ülésén**

történt, a Szent István Akadémia (mert annak is rendes tagja volt) vállalta a kiadást. A könyv már a nyomdában volt, de megjelenését, bármennyire remélte is, nem érte meg.

Meg kell emlékezni a példás családapáról, 64(!) évi boldog házasságáról, gyermekeiről, akiknek nem csak édesapjuk, hanem példaképük is volt, unokáiról és legnagyobb boldogságáról, kis dédunokájáról.

Isten adjon Neked örök nyugalmat majdnem háromnegyed évszázadon át legjobb Barátom!

Palojtay Béla, Budapest

25 éve halt meg Kaszab Zoltán (1915–1986)

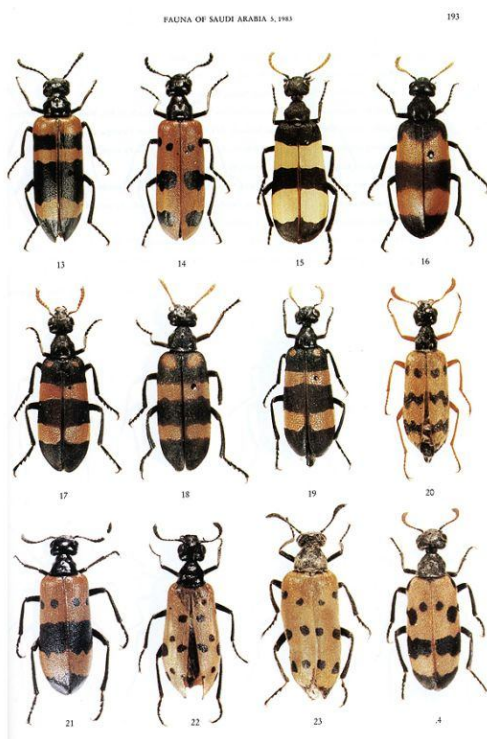
Kaszab Zoltán, a Magyar Természettudományi Múzeum volt főigazgatója, és 40 éven át a Bogárgyűjtemény vezetője 1986. április 4.-én hunyt el. Halálának évfordulóján a Farkasréti temetőben lévő urnasírján a Múzeum nevében Matskási István főigazgató és Forró László tárigazgató, a Magyar Rovartani Társaság nevében Merkl Ottó alelnök koszorút helyezett el. A Társaság 2011. áprilisi ülésén pedig Merkl Ottó előadást tartott Kaszab Zoltán munkásságáról.

A Rovarász Híradóban a megemlékezésnek azt a formáját választottuk, hogy közzétesszük Kaszab Zoltánnak – 1957-ben az Állattár igazgatójának – egyik levelét, amelyet Dely Olivér György, a Múzeum Hüllő- és Kéltöltőgyűjteményének vezetője feldolgozás alatt álló hagyatékában találtunk. Ezeket a sorokat Kaszab Zoltán négy munkatársának írta, akik Egyiptomba készültek zoológiai expedíciójukra. A levelet

néhány nyilvánvaló elírás javításától eltekintve betűhíven közöljük. A közzétételt a Múzeum vezetése engedélyezte.

Az olvasó olyan embert láthat maga előtt, aki felelősséget érez beosztott munkatársai iránt, érdeklődéssel várja az eredményeiket, és felkészültségének birtokában nem csak szakmai tanácsokkal képes őket ellátni, hanem a közös terepmunka különös szempontjaira is felhívja a figyelmet. Ugyanakkor büszke az intézményre, amelyet ő maga képvisel, és ezt várja el munkatársaitól is. Szerencsés lehet mindenki, akinek a sors hasonló főnököt és tanítómestert adott.

Merkel Ottó és Vörös Judit (Magyar Természettudományi Múzeum)

Kaszab Zoltán irodájában

Ábraoldal Kaszab Zoltánnak az Arab-félsziget hólyaghúzóit bemutató monográfiájából

Kaszab Zoltán által 1980-ban leírt gyászbogárfaj paratípusa

Magyar Nemzeti Múzeum
Természettudományi Múzeum
Budapest, VIII., Baross-utca 13.

Dr. Horváth Lajos
Dr. Gozmány László
Visóvölgyi István
Dely Olivér
Kairo

Budapest, 1957. szeptember 1.

Kedves Barátaim!

Először is köszönöm kedves lapotokat Isztambulból, amelyet nemrégiben kaptam kézhez. Örülök, hogy szép élményekkel gazdagodtok és remélem, hogy az előkészítés fáradalmait a hosszú hajóúton sikerült kipihenni és jó erőben, jó egészségben, jó kedvvel és összhangban indultok neki a nagy feladatnak.

Én feltétlenül bízom munkátok eredményében. Azt hiszem, hogy ezt az expedíció előkészítésének egész ideje alatt érezhettétek. Igyekeztem minden aggodalmat elhárítani és bizalmat szerezni valamennyiőtök számára. A bizalom részemről ma is megvan és tudom azt, hogy munkátok legjavát adjátok ahhoz, hogy ez az első, de reméljük nem utolsó próbálkozásunk sikeres legyen.

Arról is kell azonban írnom, hogy a kollégák nagy részében nincs meg ez a bizalom, és valahogyan úgy viszonyulnak az egész expedícióhoz, hogy attól nem várnak semmi eredményt. Egyesek nem várnak mást csak madarat és lepkét, mások abból is csak keveset. Ezek a jó urak persze magukból indulnak ki, beszél belőlük az irigység, hogy nem ők mentek ki, vagy a rosszindulat, a szimpátia, illetve antipátia egyesekkel szemben. Nekem természetesen az a véleményem, hogy mindegyikre semmit sem kell adni, de mégis megírom ezeket, hogy csak azért is mutassátok meg ország-világ előtt, hogy igenis tudtok produkálni, és olyan nagy anyaggal tértek haza, amilyen a múzeumban Egyiptomból sohasem volt.

Igen lényeges dolog, hogy gyűjtésetek ne legyen egyoldalú, de persze azért a sokoldalúság ne menjen a speciális célkitűzések megvalósításának a rovására.

Egy pár dolgot le szeretnék még mind a saját, mind a Ti érdeketekben is írásban fektetni, hogy sem engem ne érhesen vád, hogy a dolgokra nem hívtam fel idejében a figyelmet, se esetleg Ti ne mondjátok, hogy nem beszéltük meg a problémákat.

Az expedíció célja szerintem az adott időszakban a Nílus völgyben található gerinces és gerinctelen állatok begyűjtése. Az anyagnak olyannak kell lenni, hogy az laikusok számára is jelentős benyomást tegyen, tehát felpreparálva és kiállítva sokat mutasson, hogy ezáltal a következő évi expedíciókhoz a szükséges engedélyeket és pénzt megkaphassuk. Tehát az anyagnak szemre mutatósnak kell lenni. Ez persze elsősorban a gerinces anyaggal érhető el. Úgy gondolom, hogy most Dely bekapcsolódásával minden

gerinces rend gyűjtésére be lehet állni. A munkamegosztás világos: Horváth madarak, Dely kétéltűek-hüllők, halak és apróemlősök. Viszölgyi a szükségletnek megfelelően segít a gyűjtésben és a preparálásban. Annak ellenére, hogy az így gyűjtött anyag mind mennyiségileg, mind minőségileg igen jelentős lehet, szemre is szép és mutatós, mégis ettől az anyagtól nagy tudományos eredményeket várni nem lehet, hiszen a terület gerinces faunája meglehetősen jól kikutatott. Ez a körülmény azonban ne hátráltassa ambíciókat. A múzeum számára minden anyag, amelyet onnan hoztak rendkívül értékes, hiszen gyűjteményeink elpusztultak, és Ti teremtitek meg most palearktikus gyűjteményünk alapjait.

Gozmány gyűjtőmunkája a gerinctelen állatokra szorítkozva, itt sokkal nagyobb lehetőségek vannak tudományos anyag begyűjtésére mint másutt, amennyiben olyan gyűjtőmódszereket használ rendszeresen, amelyekkel a legapróbb fajok is begyűjthetők. Feltétlenül fontosnak tartom, hogy minden egyes megállásnál első a futatók beállítása legyen, akár rostált anyaggal, akár kitépt fücsomókkal, növények gyökereivel, iszapos parton kiásott növényekkel, parti detritusszal, fák, cserjék tövének összegyűlt növényi törmelékével. Ne hagyjátok ezt el, mert múzeumon kívül álló körök is várnak anyagot és várakozóan tekintenek a működésetek elé.

Nagyon fontosnak tartom, hogy minden egyes területre megérkezve határozott gyűjtőprogramot készítsetek, amelyben – a terület szemrevételezése után – minden fajta biotóp és gyűjtőmódszer szerepeljen. A gerinces gyűjtésről nem akarok itt külön szólni, de lényeges, hogy az a pár emlős-csapda, amit levittetek, állandóan működésben legyen. Használjátok ki jól a megnyüzott állatok tetemeit légy és egyéb rovar csapdázására. Minden területen legalább 1-2 órát szánjatok a vízi gyűjtésre. Ne csak a vízibogarakat, poloskákat, de az atkákat, rákokat, alsóbbrendű vízi állatokat is tegyétek el, hogy minél több embernek adjatok azután munkát, ha megjöttök. A terület rendszeres kövészése, fücsomók, növények töveinek átkutatása, kirostálása, esetleg helyenként fűhálózás, az éjszakai lámpázás, a lámpával való keresés a homokban, barlangok, sziklaüregek átvizsgálása mind sok értékes anyagot szolgáltathat.

Meg vagyok róla győződve, hogy a helyes munkamódszer és munkamegosztás az első héten kialakul és mindenkinek meglesz az állandó elfoglaltsága. Természetes, hogy a munka természete megkívánhatja, hogy Dely a madártömésben segítsen, vagy a vízi gyűjtést ő lássa el, vagy hogy esetleg éjszakai lámpázásnál valamennyiőtök segítségére szükség lesz, ha nagy a rajzás. Nem lehet vitás, hogy segíteni fogtok egymásnak és nem lesz olyan irányú gondolata egyikőtöknek sem, hogy ne az egész célt lássátok magatok előtt, hanem szűk szakmai szempontokat.

A sátorverés, takarítás, kocsimosás, főzés, mosogatás, vízfordás, általában a fizikai munka nem egyedül a Viszölgyi dolga. Ezeket teljesen egyenrangú alapon kell beosztani, vagy teljesen együtt végezni.

A gyűjtőnaplóra vonatkozólag legokosabb, ha mindannyian vezettek külön-külön naplót, amelyben az egyéni gyűjtések, megfigyelések kerülnek be. Delynek a feladata azonban az, hogy az összesítést, a biotóp rövid leírását, az egyes napok gyűjtési

eredményeit, módszereit, preparálásra, konzerválásra kerülő állatok mennyiségét feljegyezze. Lássátok el az egyes táborhelyeket, gyűjtőhelyeket folyó sorszámokkal, amelyek minden fiolába, minden lelőhelyre kerüljenek fel. Így nem lesz semmi összecserélve.

A pénz felhasználásáról rendszeresen pénztárnapló vezetendő. A pénztár kezelésével Főigazgató úr Delyt bízta meg és én is helyeslem ezt a megbízást. Igyekeztek a pénzt jól felhasználni. Tudjuk, hogy ez nem sok, de arra elég, hogy élelmiszerkészleteket kiegészítsétek, helyenként ha szükség kívánja munkást fogadjatok, vagy a gyűjtemény számára halakat, vagy tengeri állatokat vásároljatok.

Salla helyett a csoport vezetésével Főigazgató úr Delyt bízta meg. Ne vegyétek ezt úgy, hogy most Dely beleül a készbe, Ti kitalpaltátok és kijártátok a lelketeket az expedíció érdekében és Dely repülőgépről kiszállva kényelmesen átveszi a vezetést. A vezetés nem annyit jelent, hogy tevékenysége parancsolásból tevődik ki, hanem hogy kell valaki, aki felelős a csoportért, a felszerelésért, a munkamenet betartásáért és az eredményes munkáért. Egészen természetes, hogy minden kérdést először mind a négyen alaposan megvitattok és közös elhatározás alapján hajtjátok végre a feladatokat. Felmerülő vitás kérdésekben, ha nem tudtok megegyezni, Dely szava döntő. Ismerlek valamennyiötöket annyira, hogy biztos legyek fölöle, hogy jó haveri alapon fog menni minden és nem lesz köztetek vita, hanem teljes egyetértésben fogtok neki minden munkának.

Sokan aggodalmaskodnak amiatt is, hogy majd felülkerekedik bennetek a fényképész-szenvedély és a gyűjtőidő sok hasznos része megy el majd fényképészetre. Én magam fontos feladatnak tartom, hogy az expedíció tevékenységének fontos mozzanatait jó fényképekben megörökítsétek. Az is nagy propagandisztikus eredmény lesz, ha használható mozgóképeket készítenek. Tervezett népszerű útleírásokot számára is szükség van jó eredeti képanyagra. Nem mulaszthatjátok el azt sem, ha valami jó téma kínálkozik akár rovarok, akár gerincesek terén. Azonban a fényképezés nem lehet öncél és nem mehet a gyűjtőmunka rovására. Ha együtt mentek gyűjteni, az fényképezzen, akinek arra a legjobb felkészültsége van. Szerintem Visó völgyi.

Vigyázzatok az egészségetekre. Legyetek tisztában vele, hogy a jövő évi utaink sikere attól is függ, amellet hogy milyen anyagot hoztok, hogy milyen állapotban értek haza. Tartsátok be az orvosi előírásokat. Dely elegendő kinint visz magával mindannyiötök számára. Rendszeresen szedjétek a kinint, nehogy valamelyikötök maláriásan jöjjen haza. Amennyire egyik szavammal azt mondom, hogy minden emberileg elkövethető meg kell tennetek a gyűjtés sikere érdekében, éppannyira óvlak benneteket a túlhajszolt munkától. Különösen óva intem Gozmányt és Visó völgyit, akik leginkább hajlamosak arra, hogy túlbecsüljék teljesítőképességüket, hogy a pihenésre is szánjatok időt. A pihenés és az alvás éppolyan kötelező az expedíciónál, mint az éjjeli őrség, vagy a gyűjtés, és a pihenőidő betartásáért Dely felel.

Sok fölöslegesnek látszó marhaságot összeíráltam? Lehet! Arra mégis csak jó, hogy lelkiismeretemet megnyugtassam és Nektek is bizonyos irány mutasson. Ne vegyétek ezt

tőlem rossz néven, vagy illetéktelen beavatkozásnak. Ahogy levelem elején írtam, feltétlenül bízom bennetek és meg vagyok róla győződve, hogy az expedíció eredményeit illetően nekem és nem az aggályoskodóknak lesz igaza.

Ha csak egy mód van rá, s pár fillérekre postára akad, írjatok müncheni címemre. Ott leszek október elejéig. Talán leghelyesebb volna, ha az első táborozás tapasztalatairól, nehézségeiről írnátok. Ha tudtok, adjatok címet, ahová írni lehet, poste restante, Münchenben alkalmam lesz olyanokkal beszélni, akiknek nagy tapasztalataik vannak a sivatagi gyűjtésben és erről esetleg írhatnék. Igen nagy izgalomban várom az első híreket, amelyek nem csak szép élményekről számolnak be, hanem állatokról is!

Sok szeretettel köszöntelek benneteket a fáraók földjén, és az a tudat kísérik benneteket egész utatokon, hogy egy nagy múltú intézet képviselőiként járjátok a nagyvilágot, minden lépésedeteket lélekben nyomon követünk és veletek örülünk sikereiteknek. Az isten áldását kérem munkátokra, és baráti szeretettel ölel valamennyiőtöket egyenként és összesen

Zoli

Hirdetés

Eladó – 58 kötet „Természettudományi Közlöny” 1886-tól 1944-ig kemény kötésben. Érdeklődni lehet a 06-30-932 7976 számú telefonon.

Gyászbogárgyűjtemény (Tenebrionidae) – Eladó egy kb. 4-5000 példányt számláló, nagyrészt meghatározatlan palearktikus gyászbogárgyűjtemény (Tenebrionidae). Érdeklődni lehet a (06-1)-208 3152 telefonon, vagy az irozner@gmail.com e-mail címen.

Egzotikus bogarak – Eladó kb. 1100 egzotikus bogár a világ minden részéből! A több családhoz tartozó bogarak preparálva, felcédulázva és meghatározva kerülnek eladásra. Ára: 2200 € vagy 600 000 Forint + doboz (25 000 Forint). Érdeklődni lehet a (06-1)- 208 3152 telefonon, vagy irozner@gmail.com e-mail címen.

RI

MRT hírek

A 2011. április 15.-i választmányi ülés jegyzőkönyve. – A legutóbbi választmányi ülésre 25 fő részvételével 2011. április 15-én került sor. Vig Károly elnök Bognár Sándor örökös választmányi tagunk halálával kapcsolatban javaslatot tett a családdal való kapcsolatfelvételre. Az idén egy pályázó tartott igényt a Petrich Károly által felajánlott mikroszkóp használatára: Lukács Márk pályázatát a Választmány elfogadta.

Szabóky Csaba tájékoztatást adott az idei rovarász kirándulással (június 17–19.) kapcsolatban. Vásárhelyi Tamás javaslatot tett egy 7 fős bizottság létrehozására, amelynek feladata az év rovarának megnevezése és a sajtóanyag elkészítése. Tamás már a korábban Peregovics László által felvetett „hónap rovarával” szemben jobbnak látja ezt a kategóriát. A választmány egyöntetűen elfogadta az „év rovára” kategóriát. Móczár László javasolta

az Osztrák Rovartani Társaság mintájára, hogy Társaságunk színes lapon hozza le az év rovarának képét. Vásárhelyi Tamás szerint májusra jelölje ki a bizottság, hogy melyik legyen az év rovára, így a szeptemberi iskolai tananyagokban már szerepelhet. Vásárhelyi Tamás egyben javaslatot is tett az év rovarára, de kérte, hogy a nevet kezeljük titkosan a hivatalos megjelenésig. Ezt a Választmány egyöntetűen elfogadta. Merkl Ottó alelnök javasolta, hogy a jövőben az év rovaráról a bizottság e-mailben szavazzon. Vásárhelyi Tamás jelezte, hogy a médiakampány így elindulhat, a marketingen dolgozni fognak, továbbá a Magyar Természettudományi Múzeum honlapjára is kikerül az év rovára. A témában várjuk a fotókat, amelyek közül a bizottság kiválasztja a legjobb képet és a továbbiakban ez a kép fog megjelenni a médiában és egyéb fórumokon.

György Zoltán jegyző beszámolt a Társaság honlapja új arculatának terveiről. Vállalta, hogy a tagtársak bevonásával közösen elkészíti az új honlapot, és javaslatot tesz az általa már korábban már elindított www.rovarok.blog.hu címen üzemelő blognak a Társaságunk és a Magyar Természettudományi Múzeum bogárgyűjteménye által működtetett bloggá történő átalakítására, illetve utólagosan kéri a választmány bejegyzését a Társaságunk Facebook közösségi oldalának üzemeltetéséhez a jegyző és további tagtársak adminisztrátor jogosultsága mellett. A választmány a beszámolót elfogadta. Vig Károly ezután szóba hozta a rovarászok névsorának elkészítését, a kérdésben szavazás nem volt. A NCA pályázat elfogadás alatt van. Vig Károly elnök az alapszabállyal kapcsolatban kiemelte, hogy pár ponton vannak nem tisztázott részek, amelyek a működésünket nem befolyásolják, azonban jogászok szerint bizonyos jogorvoslati lehetőségek hiányzanak. Ehhez azonban alapszabályzatot kéne módosítanunk, ami hosszú és drága folyamat. Vásárhelyi Tamás és Kutasi Csaba javasolta, hogy ne terjesszünk elő módosítást. A tagfelvétel elutasítása esetén történő jogorvoslati lehetőségről a szervezeti és működési szabályzatban kellene információt megadni. Az alapszabály módosításával kapcsolatba a választmány egyöntetűen úgy döntött, hogy maradjon a jelenlegi alapszabály.

György Zoltán, jegyző

Rövid Hírek

Rovarász tábor Borsán, a Radnai-havasok tövében (2010. július 25 – augusztus 1.)

A tavalyi második félévének RH számait kitöltötték a MRT centenáriumi ünnepségével foglalkozó írások, így elmaradt a szokásos beszámoló a rovarásztáborról, amit most pótolok. Bár törekszünk rá, hogy ha lehet, Erdélynek mindig más részeit, hegységeit keressük fel, 2001-ben, amikor először jártuk be ezt a vidéket, olyan gazdag élményekben volt itt részünk, és annyi helyre nem jutottunk akkor el, hogy úgy döntöttünk, 9 év után megismételjük a táborozást.

Ebéd a Máramarosi-havasok gerincén. Háttérben a Radnai-havasok, jobboldalt az első csúcs, a Nagy-Pietrosz (2303 m)

kellett volna átkeresztelnünk.... Rengeteg rókagombát szedtünk).

menyét (*Mustela nivalis*)

Persze azért fogtunk, fényképeztünk rovarokat, gerinceseket is bőven. Külön meg kell említenünk a Máramarosi-havasok gerincén élő 2 menyétet, amelyek egy farakáson fotóztatták magukat. És hát 50 évnek kellett eltelnie, hogy lássak végre háromujjú harkályt (*Picoides tridactylus*), amiből igaz, hogy van egy kitömött példány a tanszék folyosóján, de élve még nem láttam (Erdélyben is ritka).

Nagy élmény volt a Vaser (Wasser) völgyébe gőzmozdony vontatta kisvasúttal utazni, és bár nyitott kocsit rendeltünk még Budapestről, az elején nem voltunk biztosak benne, hogy nem kéne mégis a „zártban” helyet foglaljunk? A hosszú vonatozástól sem kellett félnünk, mivel a sok eső és áradás miatt, jelentősen lerövidítették a vonat útját.

Nagy élmény volt a három bukovinai világörökség-kolostor meglátogatása, ahová zuhogó esőben indultunk és utaztunk, de ahogy megérkeztünk, kisütött a nap, ragyogott minden. Másik irányban és sokkal közelebb a szintén világörökség részét képező, Iza völgyi máramarosi

A táborozók létszáma tavaly is meghaladta a 60-at, szép számmal voltak rovarász szakemberek (MRT-tagok!), és ami még ennél is fontosabb, közel két tucat fiatal hallgató. Az időjárásról azért annyira nem volt szerencsénk, mivel hiába nevezték globálisan a 2010-es évet a legszárzabbnak, nálunk, és a hegyekben még inkább, kimondottan csapadékos volt (poénkodtunk is rajta, hogy nem „rovarász-” hanem „gombásztábornak”

„Mocanita”, a Vaser-völgyi kisvasút

Virágzó radnai habszegfű (*Silene nivalis*)

radnai habszegfű (*Silene nivalis*).

A Máramarosi-havasok gerincén a magyar haditechnika, az Árpád-vonal megmaradt („bevehetetlen”) lövészárkai, betonbunkerei között sétáltunk és akárcsak 9 éve, a maga teljes pompájában csodálhattuk a Radnai-havasok kétezres csúcsait (több mint 50!)

Muszáj még megemlítenem, hogy 3 napon keresztül, a háziak minden este kivettek egy másfél literes palackot 50 fokos szilvapálinkával, mint a ház ajándékát. Ivott persze mindenki, még az is, aki egyébként soha. Azért azt sem hallgathatom el, hogy amint a hét közepén kiegyenlítettük a számlát, az ingyen pálinkaosztogatás megszűnt...

Na de akkor is szép gesztus volt és remek táborozás!

Kutassy Gyuri bácsi minden este lámpázott

További képek a táborozásról itt láthatók:

<https://picasaweb.google.com/attilahaltrich/BorsaiRovarasztaborValogatás2010#>

2011-ben a Szebeni-havasokba (Cindrel-hegység) foglaltuk le a szállást (július 25-31), Nagyszebentől 16 km-re. De erről majd később, miután visszatértünk.

Haltrich Attila. Budaörs